

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ligere, når det drejer sig om et lovforslag, som skal gennem 3 forskellige parlamenter, der jo, selv om de ligner hinanden i opbygning, alligevel har forskellige forudsætninger for arbejdet; derfor har det altså ikke kunnet ske hurtigere.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro var inde på spørgsmålet om, hvornår man fik kendskab til, at det gik så galt, som det er gået, og jeg forstod på det ærede medlem, at han egentlig forudsatte, at man da måtte have vidst noget om det i 1959. Jeg kan oplyse det ærede medlem om, at første gang jeg hørte om det — og det var næsten kun rygtevis — var i eftersommeren 1960. Umiddelbart før folketingsvalget i november fik vi nogenlunde klarhed over, at der ville blive tale om et stort underskud i regnskabsåret 1959-60, som løber fra 1. oktober til 30. september; regnskabet aflægges normalt i december eller januar måned. Det er da givet, at når man står umiddelbart foran et folketingsvalg og altså skal ud i valgkampen, har man for det første ikke megen tid til at beskæftige sig med et sådant problem — det forelå heller ikke konkret dengang, for regnskabet var ikke afsluttet — men dernæst har man heller ikke nogen sikkerhed for, hvem det er, der skal have med sagen at gøre efter et folketingsvalg. Man har lov at håbe, og jeg håbede også, jeg fik med sagen at gøre, ikke fordi jeg i og for sig kunne lide den, men fordi jeg håbede, vi kunne bevare mit partis indflydelse. Men derfor kom altså selve drøftelserne om, hvad der skulle gøres i denne situation, efter folketingsvalget, det vil sige i december måned 1960. Der blev vi så enige om at nedsætte dette embedsmandsudvalg, som fik til opgave at arbejde hurtigt, fordi vi, de tre trafikministre, som i første omgang forhandlede denne sag i forbindelse med finansministrene i Sverige og i Danmark, var klar over, at skulle det lykkes at komme igennem med et forslag i dette forår eller denne forsommer, måtte også embedsmandsudvalget arbejde hurtigt.

Jeg håber, jeg hermed har forklaret, hvorfor vi ikke kunne følge den anvisning, som det ærede medlem hr. Vagn Bro gav på, at vi skulle nedsætte et udvalg til at undersøge hele spørgsmålet om en rationali-

sering af SAS, før vi kom med det forslag, vi i øjeblikket behandler. Vi måtte selvfølgelig først se, hvilke resultater det udvalg, vi havde nedsat, embedsmandsudvalget, kom til, før vi kunne danne os noget virkeligt overblik over situationen. Da vi fik embedsmandsudvalgets beretning, ja, så måtte de tre ministre igen i forhandling for at prøve at finde frem til den refinansieringsplan, vi nu er enige om, og det har været meget vanskeligt; men en af de ting, vi har fået fastslået — og det synes jeg er noget væsentligt — er, at hvis vi ellers får gennemført forslaget i de tre lande, skal det nu slås fast, at SAS skal drives efter rent forretningsmæssige metoder. Når vi har ønsket at slå dette så klart og tydeligt fast, er det, fordi der som følge af, at der er tre lande med i konsortiet, ikke altid kan have været eller har været den forretningsmæssige drift, man kunne ønske. Der er visse nationale hensyn at tage, når man er tre stater om et foretagende. Så kan man selvfølgelig spørge: ja men bliver det muligt i fremtiden at se væk herfra? Vi har altså ønsket at slå fast i den protokol, der er oprettet, at hvis vi bliver enige om refinansieringen, skal SAS drives efter rent forretningsmæssige metoder.

Vi har også været enige om, at det udvalg, som det ærede medlem hr. Vagn Bro havde ønsket nedsat noget før, skal arbejde nu efter refinansieringen. Vi ved selvfølgelig ikke, hvad det udvalg kan komme med af forslag og planer, men de tre regeringer har i hvert tilfælde et ønske om, at man kan nå frem til en mere rationel drift, end vi finder der har været i SAS hidtil.

Ja, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen spurgte jo direkte, om det var rigtigt, at af den privatkapital, der skal skaffes, de 17,5 mill. kr., skulle de 10 mill. kr. tegnes af nationalbanken, og jeg svarede nede fra min plads, at det var rigtigt. Nu kan man jo diskutere, hvorvidt nationalbanken er privat eller ikke privat. Jeg fik nærmest opfattelsen af, at det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen faktisk var i færd med at nationalisere den, og det kan være meget rart at vide, hvor man har det ærede medlem i den henseende. Men jeg vil dog gerne oplyse, at regeringen ikke har haft noget som helst at gøre med spørgs-